

کشف فسیل بزرگترین دایناسور خزنده پای اروپا در حیاط خلوت

اسکلت فسیل شده بزرگترین دایناسور خزنده پای اروپا با طول ۲۵ متر که متعلق به حدود ۱۶۰ میلیون سال پیش است، در حیاط خلوت یک شهروند پرتغالی پیدا شد.

اسکلت فسیل شده بزرگترین دایناسور خزنده پای اروپا با طول ۲۵ متر که متعلق به حدود ۱۶۰ میلیون سال پیش است، در حیاط خلوت یک شهروند پرتغالی پیدا شد.

به گزارش ایسنا و به نقل از دیلی میل، مردم هنگام رسیدگی به باغ و باغچه انتظار ندارند با چیزی بزرگ تر از یک علف هرز که بیش از حد رشد کرده است، روبرو شوند. با این حال، یک مرد در پرتغال با پیدا کردن مجموعه بزرگی از استخوان های فسیل شده یک دایناسور، به چیزی بسیار بیشتر از یک علف هرز رسید.

دانشمندان پس از مطالعه این اسکلت دریافتند که این اسکلت متعلق به یک دایناسور خزنده پا از گونه "براکیوسور" (بازوسور) ۸۲ فوتی (۲۵ متری) است که بین ۱۶۰ تا ۱۰۰ میلیون سال پیش می زیسته است.

این می تواند بزرگترین دایناسور خزنده پایی باشد که تا به حال در اروپا یافت شده است.

این گونه از دایناسور، با چهار پا، گردن و یک دم بلند و رژیم غذایی گیاه خواری شناخته می شود.

"الیزابت مالافایا" محقق دانشگاه لیسبون می گوید: یافتن تمام دنده های یک حیوان به این شکل معمول نیست، چه رسد به اینکه در این وضعیت، موقعیت آناتومیک اولیه خود را نیز حفظ کرده باشد. این شیوه ماندگاری در فسیل دایناسورها به ویژه خزنده پایان نسبتاً غیرمعمول است.

در سال ۲۰۱۷ بود که صاحب یک خانه در شهر پومبال پرتغال در حین انجام کارهای ساختمانی برای اولین بار متوجه تکه های استخوان های فسیل شده در حیاط خانه اش شد و با یک تیم تحقیقاتی تماس گرفت. اما بالاخره اکنون دیرینه شناسان پرتغالی و اسپانیایی آنچه را که کشف شده بود، شناسایی و اعلام کردند.

محققان می گویند این استخوان ها متعلق به یک دایناسور خزنده پا با قد تقریبی ۳۹ فوت (۱۲ متر) و ۸۲ فوت (۲۵ متر) طول هستند.

آنها می گویند عناصری از این اسکلت محوری از جمله مهره ها و دنده ها نشان می دهند این استخوان ها متعلق به یک "بازوسور" بوده است.

این گونه در دوره های زمین شناسی ژوراسیک پسین تا کرتاسه پیشین می زیسته است. آنها برخلاف سایر خزنده پایان، اندام جلویی بلندتری نسبت به اندام عقبی خود داشته اند که منجر به تنه ای بلندتر و یک دم نسبتاً کوتاه تر می شده است.

براکیوسور یا بازوسور به معنی مارمولک دست دار یا مارمولک بازودار که از ریشه یونانی از ترکیب بازو و مارمولک ساخته شده است، نوعی دایناسور خزنده پا است که در دوره ژوراسیک پسین و احتمالاً در کرتاسه پیشین زیست می کرده است. به این خاطر این اسم بر روی او گذاشته شده است که پاهای جلویی آن بلندتر از پاهای عقبی آن بوده اند.

این جانور یکی از بزرگترین جانورانی است که تاکنون شناخته شده و بر روی زمین قدم نهاده است، به طوری که برای ده ها سال بزرگترین دایناسور شناخته شده بود.

اولین اسکلت این حیوان در سال ۱۹۰۰ در غرب کلرادو در آمریکا کشف گردید. بر پایه اطلاعات یک اسکلت کامل به دست آمده، براکیوسور طولی معادل ۲۵ متر داشته است و احتمالاً می توانسته ۱۲ متر نیز قد داشته باشد. اجزای ناقص به دست آمده دیگر نشان می دهد که می توانسته ۱۵ درصد بلندتر از این نیز بشود.

وزن براکیوسور را حداقل ۱۵ تن و حداکثر ۷۸ تن تخمین می زنند. البته این حداکثر وزن، امروزه منطقی به نظر نمی رسد. بر پایه تحقیقات جدید و طبق یافته های استخوان شناسی و ساختمان عضلانی بدن، وزن براکیوسور بین ۳۲ تا ۳۷ تن برآورد می گردد.

براکیوسور در واقع یک دایناسور خزنده پای گیاه خوار چهار پا با گردن و دمی دراز و مغزی کوچک بوده است. براکیوسور بر خلاف سایر اعضای خانواده خزنده پایان، ساختار بدنی شبیه به زرافه داشته است. پاهای جلو و گردنی خیلی بلند و دندان های قاشقی شکل داشته که برای عادات گیاه خواری آن مناسب بوده اند. همچنین جمجمه آن از تعداد زیادی سوراخ تشکیل شده است که احتمالاً برای کاهش وزن جمجمه مناسب بوده است.

براکیوسور از روی جمجمه و کاکل ویژه اش شناخته می شود و ممکن است این ویژگی در جمجمه تنها مخصوص وی بوده باشد. اگر براکیوسور خون گرم بوده باشد، ۱۰ سال زمان لازم داشته تا به اندازه نهایی اش برسد. اگر هم خون سرد بوده باشد، بالای ۱۰۰ سال زمان لازم داشته است تا به اندازه نهایی خود برسد. به عنوان یک حیوان خون گرم، انرژی روزانه مورد نیاز براکیوسور بسیار زیاد بوده و احتمالاً نیاز داشته است تا هر روز تقریباً ۱۸۲ کیلوگرم غذا بخورد. اگر براکیوسور یک حیوان کاملاً خون سرد یا یک حیوان خون گرم غیرفعال بوده باشد، به غذایی به مراتب کمتر برای برآورده کردن نیاز انرژی روزانه خود نیاز داشته است.

سوراخ های بینی براکیوسور بسیار بزرگ بوده اند. زمانی دانشمندان تصور می کردند که این حیوان از سوراخ های بینی خود برای تنفس هنگامی در زیر آب استفاده می کرده است، اما مطالعات نشان داده است که به علت فشار آب، امکان تنفس برای این حیوان هنگامی که در آب بوده میسر نبوده است و اکنون کاملاً مشخص است که براکیوسور یک موجود کاملاً خشکی زی بوده

است.

دایناسورهای متعلق به این گروه عبارتند از "براکیوسور آلتیتوراکس" (*Brachiosaurus altithorax*) اولین دایناسور شیبه سازی شده توسط رایانه که در فیلم "پارک ژوراسیک" در سال ۱۹۹۳ نشان داده شد و "لوسوتیان آتالاینسیس" (*Lusotitan atalaiensis*) که در غرب پرتغال یافت شده است.

ویژگی های حفظ شده فسیل های کشف شده نشان می دهد که بخش های دیگری از این اسکلت هنوز می تواند در این منطقه وجود داشته باشد که در کمپین های کاوش های آتی مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

"مالافایا" می گوید: تحقیقات در این منطقه دیرینه شناسی تأیید می کند که منطقه پومبال دارای سابقه فسیلی مهمی از مهره داران ژوراسیک پسین است.